
De dochter van Dante

Bert Blase

mythe van deze tijd

Colofon:

Auteur: Bert Blase

ISBN: 9789464915426

@2024

Mede mogelijk gemaakt door Public Lead

*Als je met ruziën wil stoppen
houd dan niet vast aan je eigen gelijk
en leun niet op je gewoonten*

*Als je een oorlog wil beëindigen
kies dan niet voor propaganda, vijanddenken
en gemakzuchtige politiek*

*Doe het anders
luister, kijk, improviseer
put uit je vindingrijkheid
verlaat in vertrouwen het gebaande pad
Wees zelfverzekerd
en heb oog voor de zorgen van de ander*

Inhoudsopgave

- 1 Op de tweesprong
- 2 De goden kiezen positie
- 3 De oproep van Dante
- 4 Hera's droom
- 5 Vinden de goden elkaar?
- 6 De opdracht van Dantilly
- 7 Ruzie en achterklap
- 8 Flyn vindt het antwoord niet
- 9 De ordening wordt omgekeerd
- 10 Wat is het toch met de mensheid?
- 11 De deur naar morgen

Daar loopt ze in haar eentje, de held. Met het portret van haar moeder en de opvoeding van haar vader in haar rugzak. Ze weet wat haar te doen staat en voelt zich opgewekt en nuttig. Haar gevoel zegt dat ze erin zal slagen om die paar spelden in de hooiberg te vinden. Of - wie weet - zal ze er zelf eentje zijn. Natuurlijk snapt ze dat dit optimistisch klinkt, maar is dat niet het minste wat je van haar mag verwachten? Stel je toch eens voor dat zij de komende tijd écht een aandeel levert in het voorkomen van chaos en het omkeren van het bouwwerk. Alleen van dat idee word je toch al vrolijk?

1 Op de tweesprong

Niet alleen in de zichtbare wereld is het onrustig. Ook in het gezelschap van de goden is de spanning om te snijden.

Het zijn lang niet alleen zwartkijkers die zich afvragen of we aan de rand staan van de Derde Wereldoorlog. Voor een aantal specialisten is het zelfs geen vraag meer. Zij zijn ervan overtuigd dat die oorlog al is begonnen. Ze verwijzen naar Oekraïne, Israël en Gaza, waar iedere dag gevuld is met geweld. Of naar regeringen die zonder reserve spreken over het opbouwen van een oorlogseconomie.

Maar niet alleen in de zichtbare wereld is het onrustig. Ook in het gezelschap van de goden is de spanning om te snijden. Het lukt hen niet om hun geschillen bij te leggen. De oproep van oppergodin Hera om naar het Atomium in Brussel te komen, komt dan ook voor niemand als een verrassing. Hoewel de locatie direct protest heeft opgeroepen. Waarom komen we niet bijeen op de Olympus, zoals vanouds? Desnoods in het oude Rome. Maar in Brussel? Wat een nieuwlichterij. Maar de oppergodin houdt vast aan haar keuze. De oude wereld ligt ver achter hen. Natuurlijk was dat een prachtige tijd, maar die glorie

is echt voorbij. Net als de tijd dat haar man aan het roer stond. Om en om betekent dat het nu op háár manier gaat.

Er is door de eeuwen heen veel veranderd in hun wereld. Niet alleen hebben de oppergodin en de oppergod van positie gewisseld zoals dit elke tweeduizend jaar gebeurt. Ook de vorm waarin de goden zich tonen en zelfs hun namen zijn veranderd. Er zitten enkele opvallende nieuwe gezichten tussen, hoewel je van enkelen van hen moet constateren dat ze terug zijn van weggeweest.

De vraag is of het de goden lukt om hun broeiende conflicten op te lossen en verder onheil te voorkomen. Als zij hier niet in slagen, barst de oorlog in volle hevigheid los. Je kunt tenslotte onmogelijk verwachten dat de mensheid conflicten oplost waar de goden falen.

De goden die onderling het meest botsen, zijn door de oppergodin uitgenodigd om aan de ovaalvormige tafel plaats te nemen. In volgorde zitten daar: Tristan, Adam, Karl, Prida, Siënse, Gaia, Suspicio en het duo Henk en Ingrid. Uiteraard zit Hera aan het hoofd met Dante als raadgever aan haar zijde. Dante heeft een onbetwiste positie. Hij verstaat de kunst om het onverenigbare te verenigen. Zonder hem is het onbegonnen werk om de goden tot bedaren te brengen.

De negen goden krijgen ieder twee of drie zinnen om zich te introduceren. Tristan opent en begint direct over het verleden, hij houdt van romantiek en nostalgie. ‘Ons verleden is niet om op af te geven, je kunt er beter trots op zijn’. Adam is een stuk minder gevoelig, hij is eerder nuchter en handig. Als hij over vrijheid praat, bedoelt hij eigenlijk altijd de vrije markt. Het leven heeft altijd winnaars en verliezers gekend, er zit niets anders op dan dit te erkennen. Karl is zijn natuurlijke tegenpool. Hij vindt

dat de verliezers hun onderdrukte positie niet langer moeten pikken. Het liefst levert hij er een draaiboek bij. Planmatig werken is veel beter dan het vrijheid-blijheid deuntje dat Adam al eeuwen uitslaat. Praidia gaat een eind met Karl mee, maar ze vindt toch dat Karl nog steeds slaapt. Zelf is ze wakker. Voor haar is iedereen gelijk, maar dan ook radicaal. Zolang anderen dat niet willen zien, benadrukt ze daarom graag het verschil. Ingewikkeld? Juist niet. Siënze ziet het allemaal een stuk zakelijker. Wees rationeel; geef de wetenschap het heft in handen en het wordt beter. Gaia zit op een andere toer. Alle andere goden spreken alleen over zichzelf en over de mensen. Maar de waarde van de natuur en moeder Aarde wordt vergeten. Terwijl we ervan afhankelijk en diep mee verbonden zijn, maken we haar kapot. Suspicio hoort het allemaal met afgrijzen aan. Al zijn collega-goden hebben hun eigen belang; hij noemt dit graag hun verdienmodel. Het zijn stokpaardjes waarmee ze anderen om de tuin leiden. Hoe goedgelovig kun je zijn door in hen te blijven geloven! Tenslotte zijn daar Henk en Ingrid. Die houden van gewoon doen. Jezelf niet slimmer voordoen dan je bent en vooral het burgerlijke leven - van huisje, boompje, beestje - waarderen. Al die bevlogene types kletsen wat af, maar er komt weinig concreets uit hun handen.

Zelfs door deze eerste paar zinnen slaat de vlam direct in de pan. Praidia houdt zich niet in en verwijt Henk en Ingrid dat ze niet aan anderen denken, omdat ze het zelf goed voor elkaar hebben. Terwijl het feit dát ze het zo goed hebben, ten koste van al die anderen is gegaan. Dit schiet bij Ingrid in het verkeerde keelgat; alsof zij niet aan anderen zou denken! Ze is altijd de gastvrijheid zelve, tenminste, als je je normaal gedraagt. Daarmee raakt ze Praidia in haar hart. 'Mij normaal gedragen? Jij bedoelt dat ik precies word zoals jullie. De arrogantie. Nooit!'

Ondertussen zitten Adam en Karl op de achtergrond tegen elkaar te mopperen. Ze kennen elkaar het langst van allemaal; hun gemopper is een gewoonte. Dit steekt Suspicio, die roept dat ze eens moeten stoppen met hun spel van het oneens zijn met elkaar, terwijl het duidelijk is dat ze onder één hoedje spelen. Als alles blijft zoals het is, komen zij er tenslotte goed vanaf. Ze weten als de beste dat ze baat hebben bij hun gemopper. Net doen alsof ze van mening verschillen, maar ondertussen liggen ze samen in bed. Prida steunt Suspicio. Ze heeft inmiddels geleerd dat je niet hard genoeg kunt schoppen tegen de gevestigde orde. Adam en Karl zijn afkomstig uit de oude wereld en de restanten daarvan kunnen niet snel genoeg worden afgebroken.

In nog geen tien minuten tijd zijn de posities ingenomen. Zó snel had Hera dit niet verwacht. Ze haalt een paar keer diep adem en vraagt zich af waaraan ze is begonnen. Dan zegt ze: ‘We gaan deze ronde rustig met elkaar spreken over al jullie punten. Als we er niet uitkomen, geven we het woord aan Dante. Die doorziet hoe het zit en helpt ons eruit.’ Dante lijkt niet te schrikken van deze druk op zijn schouders. Hij heeft voor hetere vuren gestaan.

De nieuwe aanwas onder de goden is met veel bombarie naar Brussel afgereisd. Het is voor hen de eerste keer dat ze in de schijnwerpers staan. Ze weten dat over deze gebeurtenis nog eeuwen zal worden gesproken. Er zullen boeken over worden geschreven en films over verschijnen. Dit is voor hen hét moment om zich aan de wereld te presenteren. Vooral Prida en Suspicio hebben een niet te stuiten geldingsdrang. Als iedereen zou zien wat zij zien, wat zou er dan een hoop onrecht uit de wereld verdwijnen.

Op zich geldt hetzelfde voor Gaia, maar haar karakter is een stuk gematigder. Bij Tristan is het dan weer zijn ijdelheid die opspeelt. Waar het ook vandaan komt, zodra deze vier goden in Brussel arriveren, verschijnen ze voor iedere camera die beschikbaar is. Reken maar dat ze een boekje opendoen over hun collega's, waarvan ze tot in de details hun eigenaardige trekjes kennen. Ze denken dat het gunstig is voor hun eigen positie als ze benadrukken dat hun collega er vreemd gedrag op nahoudt. Ze hebben nog niet in de gaten dat dit onderlinge vingerwijzen op hun hele gezelschap terugslaat. Wat dat betreft is de goden niets menselijks vreemd.

Het is koren op de molen van de media die verslag uitbrengen zoals we dat van hen gewend zijn. De incidenten worden uitgegroot, het theater krijgt de aandacht en de spelers worden zoveel mogelijk geplaatst in afgebakende hokjes. Voor hen vertegenwoordigt Adam rechts en is Karl links. Suspicio is de god van de complotdenkers en Henk en Ingrid vormen het godenpaar van de populistten.